

РЕШЕНИЕ

№ 3332

гр. София, 17.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в публично заседание на 28.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **11627** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197 ал.2 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ .

Образувано е по жалба от [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], ж.к. М. ливади-изток, [улица], ап., с посочен адрес за кореспонденция – [населено място], [жк], ул. ФОРТОВ ПЪТ, ГАЗОСТАНЦИЯ "Р." № 1, представлявано от И. В. Д. срещу Решение № ПО-105/21.10.2021г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което жалба с вх. №53-07-173/14.10.2021 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [улица], ГАЗОСТАНЦИЯ "Р." № 1, представлявано от А. В., срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление с изх. №С210022-023-0002684/01.10.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от Р. Я.-Г., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С., е оставена без уважение, като неоснователна.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при непълнота на доказателствата, необосновано и издадено в противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби на чл. 121 и чл. 195 от ДОПК. Излагат се аргументи за липса на предпоставките на чл.177 от ЗДДС Моли се оспореното решение да бъде отменено.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява. От процесуалния му представител е изразено становище с писмена молба от 23.02.2022г. Жалбоподателят моли да бъде отменено оспореното решение. Не претендира разноски.

Ответникът – директорът на ТД на НАП-С. – в съдебно заседание се представлява от юрк. Й., който оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Въз основа на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221021001890-020-001/01.04.2021 г. е възложено извършването на ревизия на [фирма], ЕИК[ЕИК], за установяване на отговорност за задълженията на [фирма] данък върху добавената стойност за периода от 01.10.2017 г. до 28.02.2018 г.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0002684/01.10.2021 г. на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е наложен запор общо в размер на 225 000 лв. (двеста двадесет и пет хиляди лева), считано към 30.09.2021г. на [фирма], ЕИК[ЕИК], върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, депозити и вложени вещи в трезори, включително съдържанието на касетите и суми, предоставени за доверително управление или върху налични и постъпващи суми по платежни сметки, открити при доставчик на платежни услуги в „ОБЩИНСКА БАНКА“ ДД, [фирма], [фирма], [фирма], [фирма].

Издаденото на основание чл. 202, ал. 1/ ал. 7 от ДОПК запорно съобщение с изх. №С210022-003-0055823/01.10.2021 г. е връчено на 05.10.2021 г. Няма получен отговор от [фирма].

Издаденото на основание чл. 202, ал. 1/ ал. 7 от ДОПК запорно съобщение с изх. №С210022-003-0055820/01.10.2021 г. е връчено на 05.10.2021 г. Съгласно отговор от 06.10.2021г. на [фирма] е наложен запора върху банковата/и сметка/и на дружеството, като наличността не позволява частично или цялостно плащане.

Издаденото на основание чл. 202, ал. 1/ ал. 7 от ДОПК запорно съобщение с изх. №С210022-003-0055819/01.10.2021 г. е връчено на 05.10.2021 г. Съгласно отговор от 05.10.2021г. на [фирма] е наложен запора върху банковата/и сметка/и на дружеството, като в тях няма авоари

Издаденото на основание чл. 202, ал. 1/ ал. 7 от ДОПК запорно съобщение с изх. №С210022-003-0055821/01.10.2021 г. е връчено на 05.10.2021 г. Съгласно отговор от 05.10.2021г. на [фирма] е наложен запора върху банковата/и сметка/и на дружеството, като в тях няма наличности.

Издаденото на основание чл. 202, ал. 1/ ал. 7 от ДОПК запорно съобщение с изх. №С210022-003-0055818/01.10.2021 г. е връчено на 05.10.2021 г. Съгласно отговор от 06.10.2021 г. на [фирма] е наложен запора върху банковата/и сметка/и на дружеството, като върху тях има наложен предходен запор, учреден особен залог в полза на банката и няма достатъчно средства за обезпечение.

По отношение на жалбоподателя е издаден Ревизионен акт № Р-22221021001890-091-001/29.10.2021г. за отговорност за ДДС по доставки, извършени от [фирма] с ЕИК[ЕИК], с които са установени данъчни задължения на основание чл.177 от ЗДДС в размер на 195 335,39 лева главница и лихви в размер на 75128,55 лева. РА е връчен на жалбоподателя на 01.11.2021г.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя не са ангажирани доказателства, въпреки разпределената с Определение № 10396 от 30.12.2021г. доказателствена тежест. От процесуалния представител на ответника допълнително са представени ревизионен акт за дружеството –жалбоподател и актуална справка от

Информационната система на НАП за задълженията на дружеството към 28.04.2022г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата, предмет на настоящото производство, е подадена на в предвидения в чл. 197, ал. 2 от ДОПК 7-дневен преклузивен срок, от надлежна страна, имаща правен интерес от обжалването и същата, като процесуално допустима задължава съда да я разгледа по същество, относно нейната основателност.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличието на компетентност на органа; спазване на материалните и процесуалните правила при издаването им; изискването за писмена форма и съобразяване с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК, а именно директорът на ТД на НАП-С. и в рамките на установения в чл. 197, ал. 1 от ДОПК 14-дневен срок. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, също е издадено от компетентен орган-публичен изпълнител в ТД на НАП-С., съгласно правомощията му, определени в чл.167 от ДОПК.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона форма. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки също съдържа всички законоустановени реквизити, съобразно изискванията на чл. 196, ал. 1 от ДОПК във връзка с чл.121 ал.2 от ДОПК.

При издаването на оспореното решение, както и на потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

В конкретния случай не са налице хипотезите на чл. 195, ал. 5 от ДОПК, а обезпечителните мерки са предварителни, поради което при проверката на материалната законосъобразност на издаденото решение и постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, съдът следва да прецени дали са били спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки, предвидени в нормата на чл.121, ал.1 от ДОПК, според която в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. По силата на нормата на чл. 195, ал. 7 от ДОПК, обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините.

Предварителните обезпечителни мерки са наложени въз основа на мотивирано искане

за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с № Р-22221021001890-039-001/30.09.2021г. от ръководителя на ревизията до публичния изпълнител, поради което условието по чл. 121, ал. 1 от ДОПК е изпълнено. Искането е подписано надлежно с квалифициран електронен подпис.

По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. След като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки. Видно и от представения ревизионен акт, установените данъчни задължения напълно съвпадат с предполагаемият размер, посочен в Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Доколкото мотивите за издаване на постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки се съдържат в отправеното до публичния изпълнител искане, то неоснователно е направеното в жалбата възражение за немотивираност на издаденото постановление и на решението, с което същото е потвърдено. Административният орган е посочил фактическо и правно основание за налагане на обезпечителните мерки, размерът на вземанията, както и това че събирането им ще бъде затруднено. На основание чл. 177, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС при налични хипотезите на чл. 177, ал. 3 от ЗДДС, регистрирано лице - получател по облагаема доставка, отговаря за дължимия и невнесен данък от друго лице, доколкото е ползвало право на приспадане на данъчен кредит, свързан пряко или косвено с дължимия и невнесен данък, като отговорността се реализира по реда на чл. 117 - 120 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

След направен от публичния изпълнител обстоен анализ и проверка на преписката, както и преценка на фактите и обстоятелствата, правилно органът е приел, че налагането на запор на банкови сметки на лицето е единствения начин за обезпечаване на предполагаемото задължение.

При извършената проверка в информационният масив на Агенцията по вписванията в програмен продукт И. - Кадастър и имотен регистър относно наличие на недвижими имоти, собственост на ревизираното лице са установени собствени такива, но върху тях има вписан особен залог в полза на търговска банка.

При извършената проверка в информационният масив база данни „КАТ“ относно наличие на МПС-ва собственост на дружеството са установени такива, но върху всички притежавани от дружеството автомобили имат наложен предходен запор от съдебни органи.

Установено е още, че ревизираното лице има непогасени публични задължения в общ размер за над 100 000.00 лв., вкл. и по ИД №211073248/2021 г.

Наличието на категорични данни, че по отношение на имуществото на жалбоподателя в полза на ТБ [фирма] има вписан особен залог на цялото търговско предприятие като съвкупност., обосновава обезпечителната нужда. Няма данни за друго имущество, върху което би могло да се наложи обезпечение, а предполагаемият размер на установените в хода на ревизионното производство задължения е голям, ето защо единственият начин за обезпечаване тяхното събиране, е този чрез наложените вече запори.

Съгласно чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки

следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. Всяко обезпечение води до накръняване на имуществената сфера на засегнатото лице, поради което при наличието на съответно имущество, нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК предвижда налагането избирателно на тези обезпечителни мерки, които не препятстват, или не водят до спиране на дейността на лицето. Ако наложеният с постановлението заповор върху банкови сметки на дружеството затруднява дейността му, законодателят е предвидил възможността жалбоподателя да се възползва от замяна на наложените обезпечителни мерки с друго равностойно обезпечение по реда на чл. 199 от ДОПК. Дружеството има възможност да предложи пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, дори и без съгласието на публичния взыскател, което към настоящия момент не е направено.

Обезпечителните мерки са наложени върху имущество, което може да бъде годен обект за принудително изпълнение. Преценката на възможното затруднение се прави при съпоставка между предполагаемия размер на задължението, представляващо сума в особено големи размери - 225 000,00 лв., наличните обременени с тежести материални активи на дружеството и ликвидни и изискуеми публични задължения на същото в общ размер за над 100 000,00 лв.

В хода на ревизията е установено, че дружеството е ползвало ефективно данъчен кредит по фактури, подробно описани в искането за налагане на ПОМ от доставчик [фирма] с ЕИК[ЕИК]. За периода на издаване на цитираните фактури доставчикът [фирма] с ЕИК[ЕИК] не е внесъл ефективно декларираното ДДС за внасяне. С влязъл в сила РА №Р-22221420001027-091-001/02.02.2021 г. връчен на 01.03.2021 г. на [фирма] са установени задължения в особено големи размери. В хода на производството е установено пряка облага на [фирма] във връзка с невнесения данък върху добавената стойност в размер на 225 000,00 лв.

В случай, че оспорваният има нужда от неотложни плащания, във връзка с осъществяваната от него дейност, същият е могъл да направи искане за това пред публичния изпълнител по реда на чл. 229 от ДОПК.

Следва да се отбележи, че в производството по реда на чл. 197 от ДОПК, административният орган, а и съдът нямат компетентност да се произнесат по правилността направените от ревизиращите органи фактически констатации, тъй като тяхната законосъобразност е предмет на друго отделно производство, по оспорване на РА.

С оглед изложеното, Решение № ПО-105/21.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП-С. е правилно и законосъобразно и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на настоящото производство, разноси се дължат на ответника, които са своевременно заявени. Жалбоподателят следва да заплати на ТД-НАП С. предвид фактическата и правна сложност на делото и на основание чл.161 ал.1 от ДОПК и чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения сумата в размер на 500 лева за юрисконсултско възнаграждение.

Предвид изложеното и на основание чл. 197, ал. 3 от ДОПК, АССГ, III отделение, 61 състав,

Р.:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление –

[населено място], ж.к. М. ливади-изток, [улица], представлявано от И. В. Д. срещу Решение № ПО-105/21.10.2021г. на Директора на ТД на НАП С. град, с което жалба с вх. №53-07-173/14.10.2021 г. по описа на ТД на НАП С., подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу действия на публичен изпълнител, обективирани в Постановление с изх. №С210022-023-0002684/01.10.2021 г. за налагане на предварителни обезпечителни мерки, издадено от Р. Я.-Г., на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“, ТД на НАП С., е оставена без уважение, като неоснователна.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление – [населено място], ж.к. М. ливади-изток, [улица], представлявано от И. В. Д., да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 500 лв. /петстотин лева/, представляваща разноски в производството.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.197, ал.4 от ДОПК.

СЪДИЯ: